

ในประเทศกำลังพัฒนาบทบาทของรัฐบาลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และการเจริญเติบโตจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม ที่แตกต่างกันไป แต่จุดมุ่งหมายหลักของรัฐบาลส่วนใหญ่ก็เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เมื่อพิจารณาถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีระดับการพัฒนาประเทศต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ดังนั้นการที่ประเทศไทยจะบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว จึงต้องศึกษาให้ชัดเจนว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และการเติบโตทางเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ และวิเคราะห์ถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และเพื่อนบ้าน ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ โดยการนำข้อมูลทศวรรษระหว่างปี พ.ศ. 2531 จนถึง พ.ศ. 2545 มาวิเคราะห์เชิงพรรณนา และวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยการใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน และทำการประมาณค่าด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (ordinary least squares)

ผลการศึกษาพบว่า ในประเทศไทย สัดส่วนการสะสมทุนต่อ GDP ทุนมนุษย์ รายได้ต่อหัวในปีที่ผ่านมา จะส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สัดส่วนรายจ่ายภาครัฐบาลต่อ GDP มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในทิศทางตรงกันข้าม และมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกำลังแรงงาน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเทศอินโดนีเซีย พบว่า สัดส่วนการสะสมทุนต่อ GDP กำลังแรงงาน รายได้ต่อหัวในปีที่ผ่านมา จะมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทุนมนุษย์ และสัดส่วนรายจ่ายภาครัฐบาลต่อ GDP พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเทศมาเลเซีย พบว่า ปัจจัยด้านทุนมนุษย์ และรายได้ต่อหัวในปีที่ผ่านมา มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ สัดส่วนรายจ่ายภาครัฐบาลต่อ GDP ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกำลังแรงงาน และสัดส่วนการสะสมทุนต่อ GDP พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเทศฟิลิปปินส์ ทุนมนุษย์ รายได้ต่อหัวในปีที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สัดส่วนรายจ่ายภาครัฐบาลต่อ GDP พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในขณะที่สัดส่วนการสะสมทุนต่อ GDP และกำลังแรงงาน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนประเทศสิงคโปร์ พบว่า กำลังแรงงาน และรายได้ต่อหัวในปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สัดส่วนรายจ่ายภาครัฐต่อ GDP มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่สัดส่วนการสะสมทุนต่อ GDP และทุนมนุษย์ พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

In the Developing countries the role of the government on economic development and economic growth is difference in the structure of the economy and social factors . However the economic growth is the major goal of most government and achieve economics in the level of development country. Considering the economic growth in ASEAN countries, such as Thailand, still has the level of the development less than Singapore and Malaysia. To achieve the economic goal, the policy maker must have known what the factors impact on economic growth.

The main objectives of this study are to compare the economic development and to analyze the factors which impact on Thai economic growth and the neighbours, Indonesia Malaysia Philippines and Singapore by using

secondary data between 1988–2002. The study both utilizes descriptive analysis and quantitative analysis and uses the multiple linear regression and estimate on ordinary least squares procedure.

The results of the analysis in Thailand indicates that the share of capital formation to GDP, human capital and per capita income lagged one year have a significantly positive related to the economic growth, the government expenditure to GDP has a significantly negative impact on economic growth, whereas the labor force is not a statistically significant.

Indonesia, the share of capital formation to GDP, labor force and per capita income lagged one year have a significantly positive impact on economic growth, whereas human capital and the government expenditure to GDP are not statistically significant.

Malaysia, human capital and per capita income lagged one year have a significantly positive impact on economic growth, the government expenditure to GDP has a significantly negative relationship, whereas the labor force and the share of capital formation to GDP are not significantly statistic.

Philippine, human capital, per capita income lagged one year have a significantly positive impact on economic growth, the government expenditure to GDP has negative coefficient relationship, whereas the share of capital formation to GDP and labor force are not statistically significant.

Singapore, the labor force and per capita income lagged one year have significantly positive impact on economic growth, the government expenditure to GDP has significantly negative relationship, whereas the share of capital formation to GDP and human capital are not statistically significant.